

154. Med Hensyn til ovennævnte „Afsnit II“ blev det fremhævet, at man ikke i alle Lande har truffet lovgivende Bestemmelser om Egenveksler ved en Henviisning til de tilsvarende Bestemmelser om trasserede Veksler, og at Loven i nogle Tilfælde særlig omhandler egne Veksler, saaledes at man for trukne Veksler kun henviser til de for egne Veksler gældende Bestemmelser. De i Artikel 21, Bilag II, indsatte Reservationer er indføjet for at imødekomme de af disse Lande udtalte Ønsker.

Bilag II.

155. Bilag II indeholder Bestemmelser om, hvilke Artikler i den ensartede Veksellov der kan gøres til Genstand for Forbehold, og under hvilke Betingelser dette kan ske, samt om de Klausuler, hvis Anvendelse det er overladt til det enkelte Land at bestemme.

Artikel 1.

Denne Artikel blev vedtaget for at tilvejebringe en vis Frist for Indførelse af Brugen af Udtrykket „Veksel“ i de Lande, hvis Lovgivning ikke hidtil har forlangt dette Udtryk anvendt i deres Love.

Artikel 2.

Artikel 2 gengiver Haag Konventionens Artikel 3 og bestemmer, at hver af de kontraherende Parter har Ret til at foreskrive de Betingelser, paa hvilke den egenhændige Underskrift kan erstattes, forsaavidt angaar Personer, som ifølge de i Artikel 1 i den ensartede Veksellov indeholdte Bestemmelser skal underskrive en Veksel, men er ude af Stand dertil.

Artikel 3.

158. Denne Artikel tillader Stater, hvis Lovgivning ikke indeholder Bestemmelser om Blankoveksler, at unnlade at indsætte Artikel 10 i den ensartede Veksellov i deres egen Lov.

Artikel 4.

159. Denne Artikel gengiver Haag Konventionens Artikel 5 og er en Indrømmelse til de Lande, hvis Lovgivning tilsteder Aval ved særligt Dokument. Artiklen er saaledes at forstaa, at disse Lande har Tilladelse til i deres egen Veksellov at indføre Bestemmelser svarende til denne Praksis. De andre kontraherende Parter maa anerkende Aval af denne Art i alle Tilfælde, hvor Loven paa Udstedelsesstedet tillader dette, og Udstedelsesstedet er angivet i Dokumentet. Konferencen ønskede ikke, at en Bestemmelse vedrørende dette Punkt skulde findes i den ensartede Veksellov, idet man var af den Mening, at Aval ved særligt Dokument, *ikke* falder indenfor Vekselforpligtelsernes Omraade, *ikke* anerkendes af mange Lande og endelig *ikke* har bestaaet Erfaringens Prøve.

160. Ikke destomindre fortjener Spørgsmaalet om Kaution for og Forsikring af trukne Veksler et nøjere Studium, og paa Anmodning af en Delegation vedtog Konferencen en Rekommandation, der opfordrer Institutet for international Privatret til at foretage disse Undersøgelser (Slutprotokol IV).

Artikel 5.

161. Denne Artikel svarer til Artikel 7 i Haagkonventionen og har Hensyn til specielle Forhold i visse Landes Lovgivning. Ethvert Land kan forlange, at en Veksel